

prima instanță – I. Dutca

instanța de apel –I. Cimpoi, V. Brașoveanu, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

17 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
Judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Daniliuc Victor,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Daniliuc Victor împotriva societății pe acțiuni „Tutun-CTC” cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea indemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Daniliuc Victor și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana, municipiul Chișinău din 06 iulie 2015,

c o n s t a t ă:

La 30 ianuarie 2015, Daniliuc Victor a depus cerere de chemare în judecată împotriva societății pe acțiuni „Tutun-CTC” cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea indemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că prin ordinul nr.128cu din 08 iulie 2013 „Cu privire la concediere”, emis de societatea pe acțiuni „Tutun-CTC”, a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. d) Codul muncii.

Considerând emiterea ordinului de concediere ca fiind ilegal, rezultat al aplicării incorecte și contradictorii a legislației în vigoare, a contestat legalitatea acestuia în instanța de judecată la 20 septembrie 2013.

Astfel, prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 19 noiembrie 2013, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2014, acțiunea a fost admisă parțial, fiind anulat ordinul nr. 128cu din 08 iulie 2013 „Cu privire la concediere”, cu restabilirea sa în funcția deținută până la concediere.

Totodată, menționează reclamantul că întru executarea hotărârii Ciocana, mun. Chișinău din 19 noiembrie 2013, prin ordinul nr. 952cu din 20 noiembrie 2013 emis de societatea pe acțiuni „Tutun-CTC”, a fost anulat ordinul nr. 128cu din 08 iulie 2013 „Cu privire la concediere”, fiind restabilit în funcția anterior deținută de mașinist-reglor la mașini „Șmermund”.

La 01 aprilie 2014 a fost inițiată procedura de executare a hotărârii Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 19 noiembrie 2013 în baza documentului executoriu nr. 2-3113/13 din 19 noiembrie 2013.

Însă, ulterior, prin decizia Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2014 au fost casate integral decizia Curții de Apel Chișinău din 06 martie 2014 și hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 19 noiembrie 2013 și emisă o nouă hotărâre prin care acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Indică reclamantul Victor Daniliuc că, ca urmare a celor menționate și întru executarea deciziei Curții Supreme de Justiție din 01 octombrie 2014 societatea pe acțiuni „Tutun-CTC” a emis ordinul nr. 48cu din 09 octombrie 2014 „Cu privire la executarea deciziei Curții Supreme de Justiție”, prin care a fost anulat ordinul nr.952cu din 10 noiembrie 2013 „Cu privire la executarea hotărârii Judecătorei Ciocana” privind restabilirea lui în funcția deținută până la concediere, iar în pct. 2 al ordinului menționat se indică asupra faptului că raporturile de muncă dintre societatea pe acțiuni „Tutun-CTC” și Daniliuc Victor încetează în temeiul art. 86 alin. (1) lit. d) Codul muncii, fapt despre care a fost înștiințat de către pârât la 26 noiembrie 2014 prin răspunsul nr. 02/835.

Consideră reclamantul că ordinul nr. 48cu din 09 octombrie 2014 este ilegal din următoarele considerente.

Afirmă că în timp ce activa în funcția deținută până la concediere permanent își exercita atribuțiile de serviciu în conformitate cu indicațiile administrației societății, însă, începând cu luna septembrie 2014, urmare a problemelor de sănătate, a fost nevoit, la indicația medicului de familie, să urmeze un curs de tratament ambulatoriu, care s-a finisat la 15 noiembrie 2014, fapt confirmat prin certificatele de concediu medical cu seria 01 nr. 1624489, seria 01 nr. 1624732 și seria 01 nr. 1625134. Astfel, începând cu 16 septembrie 2014 și până la 14 noiembrie 2014 inclusiv, s-a aflat în concediu medical.

Remarcă că anume în această perioadă de timp a fost concediat, astfel fiind încălcat art. 86 alin. (2) Codul muncii.

Mai indică Daniliuc Victor că ulterior societatea pe acțiuni „Tutun-CTC” i-a refuzat și achitarea indemnizației prevăzute de lege pentru incapacitatea temporară de muncă în perioada 16 septembrie 2014 - 14 noiembrie 2014, considerând că începând cu 01 octombrie 2014 el nu mai era angajat al societatea pe acțiuni „Tutun-CTC”.

Invocă că în rezultatul aplicării incorecte și contradictorii de către pârâtă a legislației în vigoare, soldate cu concedierea sa de la serviciu, inclusiv și cea repetată, fiind umilit și tratat cu dispreț pe parcursul acestei perioade de timp, a suferit o stare de stres și frustrare.

Prin urmare, solicită reclamantul Daniliuc Victor, prin cerere de chemare în judecată și cererea de modificare a pretențiilor din acțiune, anularea ordinului nr. 48cu din 09 octombrie 2014 „Cu privire la executarea deciziei Curții Supreme de Justiție”, prin care a fost concediat în temeiul art. 86 alin. (1) lit. d) Codul muncii, restabilirea în funcția deținută de până la concediere – mecanic-reglor la mașini de țigarete „Șmermund”, încasarea de la societatea pe acțiuni „Tutun-CTC” în beneficiul său a prejudiciului material cauzat în legătură cu concedierea ilegală care constă în achitarea indemnizațiilor în legătură cu concediul medical pentru perioada 16 septembrie 2014 - 15 noiembrie 2014, în mărime de 11 172,61 lei, repararea prejudiciului moral în mărime de 50 000 lei și încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 2 000 lei (f.d. 4-8, 78-80).

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 06 iulie 2015 cererea de chemare în judecată depusă de Daniliuc Victor împotriva societății pe acțiuni „Tutun-CTC” cu privire la anularea ordinului, restabilirea în funcție, încasarea indemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 21 iulie 2015 și 29 septembrie 2015, Daniliuc Victor a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 a fost respins apelul declarat de Daniliuc Victor și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana, municipiul Chișinău din 06 iulie 2015.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 30 decembrie 2015, în termenul prevăzut de lege, Daniliuc Victor a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 29 octombrie 2015 și a hotărârii Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 06 iulie 2015 și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel, invocând încălcarea normelor de drept material și de drept procedural.

Consideră că concluziile instanțelor ierarhic inferioare de judecată sunt eronate și în contradicție cu materialele anexate la dosar.

Invocă recurentul că instanțele de judecată în mod eronat au concluzionat că ordinul nr. 48cu din 09 octombrie 2014 reprezintă un act de executare, or, ordinul menționat vine în contradicție cu prevederile art. 86 alin. (2) Codul muncii potrivit cărui, nu se admite concedierea salariului în perioada aflării lui în concediu medical.

Astfel, susține că concedierea sa a avut loc contrar prevederilor legale, iar instanțele de judecată la pronunțarea deciziilor au încălcat art. 20 din Constituție, precum și principiul egalității armelor, care presupune șanse egale pentru a-și prezenta cauza.

La fel, menționează că nu au fost apreciate ca probe pertinente certificatele medicale anexate la cererea pentru efectuarea calculelor achitarea indemnizației pentru incapacitatea temporară de muncă.

Totodată, de către instanțele de judecată eronat au fost apreciate circumstanțele ce țin de repararea prejudiciului moral.

Prin urmare, consideră recurentul că nu a avut parte de un proces echitabil, garantat de art. 6 paragraful 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului.

La data de 13 februarie 2016 societatea pe acțiuni „Tutun-CTC” a depus referință la recursul depus de Daniliuc Victor, pledînd pentru declararea acestuia ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizînd argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicînd corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor

invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Tot odată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurent poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de recurentul Daniliuc Victor în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Daniliuc Victor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari